

Khi anh Lý Tông khoác áo chiến binh để làm trách nhiệm của 1 công dân trong thời chiến thì tôi vẫn được ngồi yên ấm trên ghế nhà trường để mơ mộng, và vui cho từng ngày lại.

Khi anh Lý Tông ngồi tù ở Philippines xa vì tội cướp máy bay đi theo truy cập đến thực tiễn người dân tôi thì tôi vẫn đang lên đường xây dựng sự nghiệp trên quê hương mới ...Khi anh Lý Tông trở lại nhà tù vì đã thay chúng tôi nói lên tiếng nói dứt khoát với 1 văn công Việt Cộng đang “công tác” ở Hoa Kỳ thì tôi vẫn còn bàng hoàng tính toán hèn thiệt cho cuộc đời còn lại?...

Tuần qua, chuyện anh Lý Tông cải trang thành phụ nữ vào để nhả khói để xốt hời cay vào ca sĩ Đàm Vĩnh Hưng đã gây nhúng nhằng tranh luận gay gắt và cũng là câu hỏi đặt ra cho Việt tởn xét lại thái độ chung của chúng ta mình?.

Thú thật tôi chưa bao giờ xem Đàm Vĩnh Hưng hát trong Live Show hay ngay cả trong Video. Khi được biết sự việc xảy ra, tôi tìm lại phần thân hình nhúng nhằng trình diễn của người ca sĩ này để xem tài năng của anh ta ra sao mà có thể huyền hoàng như thế?

Trong một thời gian ngắn, Đàm Vĩnh Hưng đã được đánh bóng thành 1 nghệ sĩ sáng chói trong quần thể của ra hời ngoi làm việc?

Với một cái “background” tầm thường như vậy làm sao Đàm Vĩnh Hưng có thể thu hút được sự chú ý của giới văn nghệ hải ngoại, của một vài nhân vật có “máu mới” tại Texas, Cali(?) - như trong nhiều bức hình đang được phát tán rộng rãi trên Internet mấy hôm nay?. Đàm Vĩnh Hưng hết nhiều hơn hát – và ngay cả trong tiếng hát tôi cũng không cảm nhận được một “impact” nào cả dù rằng anh có được tác nháy nhót rớt năng động và ăn mặc diêm dúa cũng không thua gì Elvis Presley. Chẳng trong lãnh vực văn nghệ, chẳng tôi đã quá già để có thể hòa nhập với tuổi trẻ ngày nay? Hay là vì tôi không như ông đã già mà còn được phái tính với Ca Sĩ Đàm Vĩnh Hưng để không cảm nhận được nhúng nết “sexy” của anh? Thế thì tại sao 1 số người Việt tại hải ngoại mê một đấng đấng phái che mặt đấng vọt qua hàng loạt người biểu tình đổ vào trong rập trình diễn? – hay như trường hợp có 1 người chỉ tôi quen đã nói với tôi Đàm Vĩnh Hưng rất lôi cuốn(!)... dù không được ý với tôi tuyên bố của anh trong lần tranh chấp năm rồi tại Hoa Kỳ như anh đã ngỏ ý muốn nói rằng anh cảm phục như ông khán giả đã can đảm vượt hàng rào biểu tình đổ vào rập nghe anh hát!... Có phải đây là lý do mà ông ngượng ngùng ở phía ngoài, vốn không xa lạ với cộng đồng VN tại nước này, đã “sát vai kẻ má” chấp nhận với anh chàng này, hay trong đó còn tiềm ẩn những nguyên nhân “bằng bõ” nào khác? Và rồi sau số việc của anh Lý Tòng xuất hiện cay vào một trong buổi trình diễn tại Santa Clara, trong 1 cuộc “hợp báo” giữa các Cali sau đó, một lần nữa anh vốn ngỏ ý muốn nói rằng cộng đồng người Việt tại nước này cần thoát khỏi mái biểu tình như ông nên hành động có văn hóa, rất phù hợp với phát biểu của ký giả Đổng của báo Người Việt trong phỏng vấn của đài BBC.

Tôi không rõ Đàm Vĩnh Hưng đã nhận những nhúng nhệ gì của CSVN hoặc sau khi đã được nêu danh, nhà nước CSVN mới “phong tặng” cho anh để lưu động quàng bá cho chảnh? Như ông anh đã hoạt động trong cộng đồng tại nước này và như ông chấp nhận mà anh được CS gán cho (Chỉ Thị Chỉ Hối Nghi Sĩ Nhân Dân kiêm Ủy Viên Chỉ Biểu của Hội Hợp Hòa Thanh Niên của thành phố HCM nhiệm kỳ 2010-2015). Với thể cách này Đàm Vĩnh Hưng dĩ nhiên sẽ là một trong những tiếng nói quy phục cho hoạt động của những ông nghé sĩ hải ngoại của giới phép hành nghề tại thành phố. Như ông với 1 thân phận lưu lưu như vậy, người Việt tại nước này nghĩ gì và cần có thái độ gì khi Đàm Vĩnh Hưng ngang nhiên đi lại, thậm chí còn tuyên bố lưu luyến xấc xược ngay chính giữa cộng đồng tại nước này?

Trong cái thế cài răng lược, Cộng Sản gài người vào cộng đồng bệng tình cảm, liên hệ cá nhân, gia đình, quan hệ làm ăn buôn bán hay mua chuộc được người Việt Quốc Gia không thể thoát tay để phó với người thân, ruột thịt của mình. Không thuyết phục được người Việt tại nước này bằng chính nghĩa Cộng Sản thì họ lôi kéo bằng lòng nhân đạo, tình quê hương. Không thành công trong chiêu bài hòa hợp hòa giải dân tộc vì người Việt tại nước này đã quá kinh nghiệm với quá khứ, họ xấc động văn nghệ như công cụ để xóa nhòa ranh giới quốc gia. Có nhiều ngu ngốc tin cho rằng sẽ đồng như ông người đi coi nhấc họ là những du học sinh và thanh niên liên hệ đã làm việc theo chế độ hay xúi giục. Họ đã xấc động du học sinh như những viên cho họ và có thể trong tiếng lại là những lá chắn cho những hoạt động của họ. Và như vậy, đây không còn là một buổi trình diễn thu hút sự văn nghệ nữa! Kế hoạch này cũng không có lợi gì. Trong chiến tranh họ đã tận dụng tình trạng vàng thau lẫn lộn này để xâm nhập, lũng đoạn hàng ngũ quốc gia và thế tục là họ như không một gia đình nào của miền Nam trước năm 1975 mà không có liên hệ với những người ở miền Bắc. Không lợi gì như ông lợi dụng phòng không được đặt trên nóc nhà của những bệng viển. Người Việt tại nước này chấp nhận cộng đồng như ông dĩ nhiên bệng, Với Cộng Sản thì không: Người Cộng Sản dám tàn nhẫn để đạt mục đích, ngay cả con tin cha, và thể chấp nhận không phải là đi quá xa trong quá khứ.

Ca sĩ Đàm Vĩnh Hưng và những tay sai cộng sản có thể mua những bài nhạc anh trình bày để họ tiếp thị là một tình, không hề có tính ca tụng “Bác” và đồng! Nhà nước CSVN không ngu dốt gì huân luyện anh làm những chuyện lợi ích cho họ. Bởi qua những bài hát và những hoạt động trong nước vì có thể được giới thích bài “ép buộc”, những gì CSVN muốn rồi đến giới: xóa bỏ cái ranh giới của tình cảm Quốc-Cộng. Một ngày mà những tên “độc công” cộng sản ngang nhiên ra vào cộng đồng Nguyễn Văn, cùng múa hát, cùng vui tay thì ngày này tính để kháng của cộng đồng đồng thời họ đã bị triết tiêu rồi! Ngày này CS có thể mua tiếp ăn mừng. Họ đã mua những áp lực với chính phủ Mỹ họ cần vàng, xóa bỏ những di tích tượng nhân họ đã áp lực với các chính phủ Nam Dương và Mã Lai, với lý do đây là những trẻ em trong việc bình thường hoá bang giao Việt-Mỹ mà những kẻ kháng lại lợi ích thành quả khích trong 1 cộng đồng đã thấy vô cảm. Ngày này mới chính thức là ngày công cuộc “giải phóng” miền Nam hoàn toàn thành công. Ngày này lịch sử sẽ được chính thức viết lại vì những Việt trẻ em và con cháu của họ đã chấp nhận sống với 1 danh nghĩa khác, cũng dễ hiểu những thành phố đã từng được gọi là điếm, phố quân và không còn 1 điếm nào, 1 lý do nào cho họ viết biên 1 lần nữa.

Những người Mỹ đã hy sinh hơn 58,000 người trong chiến tranh Việt-Nam. Giờ đây, họ có thể gác lại chuyện này để bắt tay với CSVN trong 1 chính sách mới vì quyền lợi của quê hương họ. Điều này không có gì mâu thuẫn cả. Những việc những người trẻ em VN thì khác. Họ đã trở nên chủ yếu xâm lăng của Cộng Sản và giờ đây quê hương họ vẫn còn đang sống trong đả đày của những người Cộng Sản này. Những người Mỹ có thể hào hào cho nhân quyền VN những họ không cần chịu trách nhiệm gì cả. Chỉ có những Việt-Nam mới chịu trách nhiệm với sự họng thê của quê hương mình. “Xét nghiệm” vào một Đàm Vĩnh Hưng có phải là một hành động tôn công hình sự trong phán xét của tòa án Hoa Kỳ hay không thì chưa biết nhưng với những tội ác tày trời của cộng sản thì họ và tay sai của họ không thể cách để phê phán. Trong chiến tranh, họ ngấm pháo kích vào trung tâm Sài-Gòn thì những khu dân cư vô tội họ có nghĩ đến công hình sự này là quá dã man hay không?

Có tiếp tục giao du buôn bán làm ăn với Việt-Cộng rồi bỏ rồi tôi không làm chính trị? Tôi không nghĩ đến này anh Lý Tấn mua làm anh hùng vì chuyện anh làm không phải là chuyện để đá vạ trời. Tôi nghe được nhiều người hoạt động với những người nói họ chỉ mong làm một viên gạch lót đường... những người nói để nói. Trong cuộc đời họ và gia đình họ vẫn sống êm trong đầy đủ, hạnh phúc. Trong khi nhiều người truy cập thông đã vì lợi nhuận quặng cáo họ trở cho hoạt động của 1 tên văn công cộng sản và một số khác tham lam, bàn quang thì một mình Lý Tấn giờ được “xét nghiệm” vào một tên này, như 1 gáo nước đổ vào một những người còn lại?... Lý Tấn có phải là một anh hùng hay không thì còn tùy vào phán xét của mọi người. Có những người nói với tôi rằng Lý Tấn đã dùng 1 con giao mồi để giết 1 con gà là... phung phí. Tôi không rõ người cộng đồng trẻ em không có thái độ dứt khoát với chiến dịch văn hoá với của cộng sản thì họ quỳ như thế nào. Những đây đã là hành động duy nhất bên cạnh những cuộc biếm tình. Rõ ràng anh đã hành động trong tinh thần hoàn toàn. Chấp nhận vào tù để thực hiện những người trẻ em còn lại là hành động thật sự như 1 viên gạch lót đường.

Trong 1 bài phỏng vấn trên đài phát thanh của phóng viên Anh Vũ trong chương trình Văn Nghệ và Đời Sống, phóng viên hỏi anh Lý Tấn về những chuyện anh làm không phải là chuyện để đá vạ trời? – Không! Chính Cộng Sản Việt-Nam đã chính trị hóa hoạt động văn nghệ của họ và đưa ra hoạt động để họ tiếp thị. Những Việt trẻ em đã nhìn thấy và do đó phải viết.

Điåu này không phải khó hiểu gì như họ đã nói: trong chế độ Cộng Sản, tất cả các hoạt động đều là công việc phục vụ chế độ. Như ông chế độ trình văn nghệ như “Duyên Dáng Việt-Nam” đã được yåm trở thành những chuyến máy bay riêng dành cho văn công với chi phí của triåu chế độ thì rõ ràng đó là những chính sách của nhà nước.

Anh Lý Tòng sống ra tòa để cho sự phán xét của tòa án Hoa Kỳ. Dù có bất buåc thì với những tiến án mà anh đã chịu, như của chế độ năm tù ở nước ngoài, cũng không làm anh nao núng gì, tôi tin thế này thôi. Đàm Vĩnh Hưng chế độ “choáng” trong chế độ lát vì chế độ 15 phút sau đó anh đã trở lại sân khấu và trình diễn bình thường. Cho nên hành động của anh Lý Tòng chế độ là 1 hành động tiến công chính trị chế độ không phải tiến công chế độ thế này như anh thåa có chế độ hiểu. Anh đã nói và đã làm điåu tôi muốn nói những chế độ dám làm cho nên ít nhất là xin ghi lại đây chút lòng biết ơn đối với những con người dám làm viên gạch lót đường. Có 1 danh từ người Mỹ đã dùng khi gọi của trăm ngàn quân, đi xa của ngàn dặm đường, đến tận Iraq và Afghanistan để lòng kiên nhẫn kẻ thù gần như vô hình mà hoàn toàn cho là có lý: Tå V&#3. Còn thế này họ có con người Việt Nam tiến, loại chế độ hy sinh làm viên gạch lót đường để vạch mặt những tên tay sai, những kẻ thù nhất định không chế độ buông tha cho anh và những người đồng hành anh, dù đã 35 năm sau, để truy kích trên phần đất cuåi cùng mà anh và họ may mắn tìm được thì gọi là cái gì?